

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi przede wszystkim w oparciu o art. 241 Traktatu zarzut niezgodności z prawem, z uzasadnieniem, że zastosowanie art. 20 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego jest w tym konkretnym przypadku niezgodne z prawem.

Podnosi on w związku z tym:

- naruszenie swych uzasadnionych oczekiwań, w związku z zapewnieniami udzielonymi przez administrację, zgodnie z którymi nowy regulamin pracowniczy nie będzie miał żadnego negatywnego wpływu na jego sytuację,
- nieprzestrzeganie zasad równego traktowania i niedyskryminacji, w związku z rozróżnieniem dokonany w związku z miejscem zamieszkania urzędników pełniących służbę i otrzymujących emeryturę,
- nieprzestrzeganie zasady ochrony praw nabytych, w związku z zmianą dokonaną w podstawowych warunkach zatrudnienia, uwzględnianych w dacie przejścia na emeryturę,
- naruszenie zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2005 r. przez EARL Salvat Père Fils i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 30 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga EARL Salvat Père Fils, z siedzibą w Saint-Paul de Fenouillet (Francja), Comité interprofessionnel des vis doux naturels et vis de liquer à appellations contrôlées, z siedzibą w Perpignan (Francja) i Comité national des interprofessionnels des vis à appellation d'origine, z siedzibą w Paryżu (Francja), reprezentowanych przez adwokatów Huguesa Calveta i Oliviera Billarda, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i art. 1 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej „Planu Rivesaltes” i opłat parafiskalnych CIVDN pobieranych we Francji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że premia za odłogowanie od hektara finansowana ze składek międzybranżowych w ramach „Planu Rivesaltes” oraz działania reklamowo-promocyjne i dotyczące funkcjonowania nazw pochodzenia „Rivesaltes”, „Grand Rousillon”, „Muscat de Rivesaltes” i „Banyuls” finansowane ze składek międzybranżowych stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 WE.

Skarżący wnioskuje o stwierdzenie nieważności tej decyzji podnosząc najpierw, że jej uzasadnienie jest niewystarczające, co narusza art. 235 WE, ponieważ nie pozwala skarżącym na zrozumienie powodów, które doprowadziły Komisję do uznania, iż kryteria ustanowione przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące pomocy państwa zostały w niniejszej sprawie spełnione. Skarżący podnoszą ponadto, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 87 WE, gdyż Komisja nie udowodniła, że przedmiotowe działania były finansowane ze środków pozostawionych do dyspozycji władz krajowych, ani że składki międzybranżowe, przeznaczone do finansowania działań reklamowo-promocyjnych i dotyczących funkcjonowania nazw pochodzenia mogły zostać przypisane państwu.

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2005 r. przez Gruppo LA PERLA S.p.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Język, w którym została sporządzona skarga: włoski)

W dniu 1 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Gruppo LA PERLA S.p.A., reprezentowanej przez adwokatów Renza Maria More-siego i Alberta Dal Ferro, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości, przywracając moc decyzji Wydziału Unieważnień oraz unieważnienie zaskarżonego znaku towarowego;
- obciążenie Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda całością kosztów postępowania, w tym postępowania w dwóch instancjach przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarejestrowany znak towarowy, będący przedmiotem skargi o unieważnienie:

Słowny znak towarowy „NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC” — Wniosek o rejestrację nr 713.446, dla towarów z klasy 14 (metale szlachetne i ich stopy, wyroby z metali szlachetnych lub pokrywane nimi, nie ujęte w innych klasach; wyroby jubilerskie, kamienie szlachetne; przyrządy zegarmistrzowskie i chronometryczne).

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego:

Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Podmiot domagający się unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego:

Skarżąca.

Znaki towarowe podmiotu wnoszącego o unieważnienie:

Włoskie znaki towarowe:

- „La PERLA” (znak graficzny, nr 769.526), dla towarów z klasy 25.
- „LA PERLA PARFUMS” (znak słowny, nr 776.082), dla towarów z klasy 3.
- „La PERLA” (znak graficzny, nr 804.992), dla towarów z klas 3, 9, 14, 16, 18, 24, 25 i 35.
- 000428), dla towarów z klasy 3.
- „La PERLA” (znak graficzny, nr GE2002 C 000181), dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Unieważnień:

Uwzględnić wniosek o unieważnienie i unieważnić wspólnotowy znak towarowy.

Decyzja Izby Odwoławczej:

Uwzględnić skargę i stwierdzić nieważność decyzji Wydziału Unieważnień

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie przepisu art. 8 ust. 5 i ust. 1 lit. a) i b) oraz przepisu art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
- Naruszenie zasady 50 ust. 2 lit h) rozporządzenia nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2005 r. przez Charlotte Becker i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-139/05)

(2005/C 132/63)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 31 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Charlotte Becker, zamieszkałej w Menton (Francja), Seamusa Killeena, zamieszkałego w Sutton (Dublin), Roberta Payne'a, zamieszkałego w Terenure (Dublin), Deirdre Gallagher, zamieszkałą w Terenure, Paula Van Raij'a, zamieszkałego w Overveen (Niderlandy), Wilhelmsa Van Miltenburga, zamieszkałego w Huizen (Niderlandy), reprezentowanych przez adwokatów Georgesa Vander-sandena, Laure Levi i Aurore Finchelstein przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odcinków emerytury skarżących za maj 2004 r., za wyjątkiem P. Gallagher, ze skutkiem zastosowania współczynnika korygującego na poziomie stolicy państwa, w którym mają oni miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w którym skarżący zmuszeni są ponosić swe wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równoważności,
- stwierdzenie nieważności w odniesieniu do P. Gallagher odcinka wynagrodzenia za miesiąc maj 2004 r. ze skutkiem zastosowania współczynnika korygującego do świadczenia przyznanego w związku z pozostawaniem w dyspozycji ustalonego na poziomie stolicy państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub przynajmniej takiego współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w którym skarżąca zmuszona jest ponosić swe wydatki i tym samym odpowiadałby zasadzie równoważności,

— obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swych skarg skarżący powołują zarzuty i argumenty identyczne z tymi podniesionymi w sprawie T-35/05.